

og Forundring; men nu er Flygtningene næsten inde, nu helt inde — og der, halloj, der er Negeren med — Hurra, alle er de frelste!

Der blev en Raaben Hurra, Jubel og Larm, Folk flokkedes om Negeren, der grinte over hele Ansigtet, især da der begyndte at regne Guldstykker ned omkring ham.

De frelste var to unge Piger, og de var saa glade, at Negeren paa staaende Fod fik sig et Kys — og nu grinte han endnu mere, og det kunde han for Resten blive ved med i mange Aar, for de unge Pigers Forældre gav ham saa meget, at han kunde købe sig et Hus og en Sukkermark for Pengene.

»Men hør,« sagde Jørgen til den sorte, »hvordan gik det til, at den ikke aad dig?«

»Ho, ho,« grinte den sorte, »Haj aldrig bide paa Negerkød, kun spise hvide Mennesker!« — »Og deraf kan man lære,« sagde Jørgen Abrahamsen, at det lige godt til Tider er godt at være sort!«

Og det havde han da virkelig Ret til!

Fredensborg.

(Tekst til Billedbilaget).

Midt i det skovrige Nordsjælland ligger Slottet og Byen med det smukke Navn Fredensborg. Med sine lyse, hvide Mure gør Slottet et behageligt og tiltalende Indtryk. Det ligger foran i en stor Have eller Park, der strækker sig helt hen til Bredden af en af Danmarks allerskønneste Søer, Esrom Sø, der er noget over en Mil lang og $\frac{1}{4}$ Mil bred. Søen er indrammet af dejlige Bøgeskove og frugtbare Marker, mellem hvilke fredelige Landsbyer

(f. Eks. Nøddebo) titte frem, og i gamle Dage har der nær Søens Bred ligget et bekendt Kloster, Esrom Kloster, hvoraf nu kun ringe Rester ere tilbage. Slotsparken er gennemkrydset af smukke Alleer, af hvilke en bærer det mærkelige Navn »Sukkenes Alle.« En Mængde Billedstøtter pryde Haven, særlig det Parti, som kaldes Marmorhaven og Normandsdalen. I Normandsdalen findes saaledes en Mængde Sandstensstatuer, forestillende færingiske (d: fra Færøerne) og norske Bønder. Efter disse sidste har Dalen faaet Navn.

Slottet, der ejes af Kongen, har i de senere Aar opnaaet en Navnkundighed som faa eller ingen Slotte i Verden, idet det hver Sommer har været Samlingsstedet for adskillige af Europas Fyrster og deres Familier, der som nære Slægtninge af vort Kongehus have holdt Ferie her. I Slotsparken findes et Træ, hvori den russiske Kejser og Kejserinde have indskaaret deres Navne. For Fredens Bevarelse i Europa have disse Fyrstebesøg sikkert spillet en ikke ubetydelig Rolle, og Fredensborg kan derfor siges at have hævdet sit Ry i Historien som en sand Fredens Borg. Selve Byen, der ligger foran Slottet, er kun lille, men venlig og tiltalende og besøges i Sommertiden af mange fremmede.

Et hidtil utrykt „Digt“ af H. C. Andersen.

Det vil sikkert mere alle »Børnevennen«s Læsere at se hosstaaende »Digt« af H. C. Andersen. Det er skrevet, da han var 14 Aar gammel, og det er her gengivet med hans egen Haandskrift. Han var jo dengang kun en fattig og ukendt Skomagarsøn fra

Odense, og intet i hine Linjer tyder hen paa, at han nogen Sinde skulde blive en stor og berømt Digter. Mange af eder ville sikkert kunne skrive et langt bedre og smukkere Digt, thi baade Indholdet og Retskrivningen er jo, som I se, meget mangelfulde. Digtet er for øvrigt en Afskedshilsen til en Madam Bertelsen, i hvis Hus Andersen dengang ofte kom, og hvis nære Slægtninge have overladt »Børnevennen« det til Offentliggørelse. Med Brevet fulgte en Lok af hans Haar, denne Lok vil blive bevaret som et værdifuldt Minde om vor store Digter.

For at lette Læsningen af »Digtet« hid sætte vi det her trykt med almindelige Typer:

Modtag o du dog den 'ringe
Gave
Blot disse korte Linnier
Jeg ikke noget bedre i mit
Eje have
Kun hvad mit Hjerte Skriver
her
Du Rejser bort — O Ak jeg
Arme
Maaeske jeg aldrig Aldrig meer
O ædlee Kone dig jeg seer
Dog Haaber jeg sig Gud For-
barme
Og gjør mig Glad og Lykkelig
Hvis Ej — min Du skal
stedse være
Og hvad jeg stedse Ønsker
mig
At Gaae til De Udvalgte
Hære
Og der er jeg saa Glad trykt
Lig Huuse som paa Klipper
bykt
Jeg vilde — men — o —
Ak
Jeg kan det aldrig Nej

Lil Madam Bertelsen

Modtag o du dog den ringe Gave
Blot disse korte Linnier
Jeg ikke noget bedre i mit Eje have
Kun hvad mit Hjerte Skriver her
Du Rejser bort — O Ak jeg Arme
Maaeske jeg aldrig Aldrig meer
O ædlee Kone dig jeg seer
Dog Haaber jeg sig Gud Forbarme
Og gjør mig Glad og Lykkelig
Hvis Ej — min Du skal stedse være
Og hvad jeg stedse Ønsker mig
At Gaae til De Udvalgte Hære
Og der er jeg saa Glad trykt
Lig Huuse som paa Klipper bykt
Jeg vilde — men — o — Ak
Jeg kan det aldrig Nej

Gænn. Christian Andersen
Odense den 9 Maj 1819

At Takke dig — o blot med Tak
 Men Himlens Fader lønne dig
 O du maa troe at det Smærter mig
 Idet du Rejser bort fra mig
 Du var — tilfød mig vad mit Hjerte sig
 Indtrofast (o: en trofast) God Veninde
 — O gjøm blot dette Minde
 Fra en — maaske Ulykkelige

Hans Christian Andersen
 Odense den 9 Maj 1819

Ny tiltrædende Abonnenter
 erholde gratis det hidtil udkomne
 af Jules Vernes interessante Roman:
 »Det sorte Indien.«

Med dette Nr. følger Bilaget
 „Billeder fra Fredensborg“ (Se
 Teksten Side 6).

Billeder fra Tivoli. V.
 Paa forbudne Veje,

Entréen er ikke »efter Behag«,
 men komme derind er dog ingen Sag;
 de modtages gerne med aabne Arme
 og bliver behandlet med megen Varme,
 det ender i Reglen med Klappfinale —
 men Udgangsbillet maa de dyrt betale.

Abonnementspris: 35 Ør pr. Kvartal.

Redaktør: Cand. phil. Otto Høpner, Døsseringen 60, St. Ø.
 Hovedekspedition: H. Hagerups Boghandel, Gøttersgade 30
 Triers Bogtrykkeri (G. L. Lind & Numa Frænkel).